

У Г О Д А
ПРО СПРИЯННЯ ТА ВЗАЄМНИЙ ЗАХИСТ ІНВЕСТИЦІЙ
МІЖ УКРАЇНОЮ ТА КОРОЛІВСТВОМ НІДЕРЛАНДІВ

Уряд України та Уряд Королівства Нідерландів, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи зміцнювати традиційні дружні зв'язки між їх країнами, розширювати та посилювати економічні відносини між ними, зокрема, що стосується інвестицій громадян однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони,

усвідомлюючи, що угода щодо режиму, який буде надано таким інвестиціям, стимулюватиме потік капіталу та технологій та економічний розвиток Договірних Сторін, і що справедливе та неупереджене ставлення до інвестиції на взаємній основі слугуватиме цій меті,

погодилися про наступне:

СТАТТЯ 1

Для цілей цієї Угоди:

а) термін "інвестиції" включатиме будь-який вид активів, і зокрема, хоча не виключно:

I) рухоме і нерухоме майно, як і інші права in rem відносно будь-якого виду активів;

II) права, отримані з акцій, облігацій та інші види прибутків в компаніях та спільних підприємствах;

III) вимоги щодо грошей, інших активів, або щодо будь-яких дій, які мають економічну вартість;

IV) права в сфері промислової та інтелектуальної власності, такі як авторське право, патенти, промислові проекти або моделі, торговельні або послугові марки, торговельні назви, технічні процеси, гудвіл та ноу-хау і інші подібні права;

V) права, надані згідно цивільного права, включаючи права вивчати, досліджувати, видобувати або експлуатувати природні ресурси, як і всі інші права, надані згідно з законодавством, контрактом або рішенням компетентних влад у відповідності до законодавства;

б) термін "громадяни" охоплюватиме відносно кожної з Договірних Сторін:

I) фізичних осіб, що мають національність цієї Договірної Сторони;

II) юридичних осіб, які визнані законодавством цієї Договірної Сторони;

III) юридичних осіб, які не визнані законодавством цієї Договірної Сторони, але керуються фізичними особами, як зазначено в (I) або юридичними особами, як зазначено в (II) раніше;

в) термін "територія" означатиме, що стосується кожної з "Договірних Сторін", територію, що знаходиться під її суверенітетом, морські та підводні території, над якими Договірна Сторона здійснює, у відповідності до міжнародного законодавства, суверенітет, суверенні права або юрисдикцію.

СТАТТЯ 2

Кожна з Договірних Сторін, в рамках свого законодавства та правил, сприятиме економічному співробітництву шляхом

захисту на своїй території інвестицій фізичних осіб іншої Договірної Сторони. Згідно зі своїм правом здійснювати повноваження, надані їй її законодавством або правилами, кожна Договірна Сторона допускатиме такі інвестиції.

СТАТТЯ 3

(1) Кожна Договірна Сторона надаватиме на своїй території інвестиціям громадян іншої Договірної Сторони режим, що є не менш сприятливим ніж той, який вона надає інвестиціям своїх власних громадян або інвестиціям громадян будь-якої третьої країни, який є найбільш сприятливим.

(2) Кожна Договірна Сторона забезпечуватиме справедливий та рівний режим для інвестицій громадян іншої Договірної Сторони та не буде зашкоджувати, шляхом безрозсудливих або дискримінаційних заходів, функціонуванню, управлінню, підтриманню, експлуатації, володінню або розпорядженню ними цими інвесторами. Кожна Договірна Сторона надаватиме таким інвестиціям повну фізичну безпеку та захист.

(3) Якщо Договірна Сторона надала особливих переваг фізичним особам будь-якої третьої держави на підставі угод, що встановлюють митні союзи, економічні союзи, валютні союзи або подібні інституції, або на основі тимчасових угод, що приводять до таких союзів або

інститутцій, ця Договірна Сторона не буде повинна надавати такі переваги громадянам іншої Договірної Сторони.

(4) Кожна Договірна Сторона дотримуватиметься будь-яких зобов'язань, які виникають в зв'язку з інвестиціями громадян іншої Договірної Сторони.

(5) Якщо положення законодавства кожної з Договірних Сторін або зобов'язання згідно з міжнародним правом, що існують на цей час або встановлені надалі між Договірними Сторонами в доповнення до цієї Угоди містять правило, загального або специфічного характеру, яке дає право інвестиціям фізичних осіб іншої Договірної Сторони на режим більш сприятливий ніж той, що надається цією Угодою, таке правило буде мати перевагу над цією Угодою в тій мірі, в якій він є більш сприятливим.

СТАТТЯ 4

Що стосується податків, зборів, витрат та фінансових вирахувань та відрахувань, кожна Договірна Сторона надаватиме громадянам іншої Договірної Сторони, що задіяні в будь-якій економічній діяльності на її території, що пов'язана з інвестиціями, режим не менш сприятливий ніж той, який надається при подібних обставинах її власним громадянам або громадянам будь-якої третьої держави, який з них є більш сприятливим для зазначених громадян. Для цієї мети, однак, не будуть враховуватись будь-які спеціальні фінансові переваги, надані цією Договірною Стороною:

- а) згідно з угодою про запобігання подвійного оподаткування; або
- б) на підставі її участі в митних союзах, економічному союзі, зоні вільної торгівлі або подібних інституціях; або
- в) на підставі взаємодії з третьою державою.

СТАТТЯ 5

Договірні Сторони надаватимуть гарантій, що платежі, які стосуються інвестиції, можуть переказуватися. Платежі здійснюватимуться у вільно конвертованій валюті, без несвоєчасних обмежень або затримки. Такі перекази включають,

зокрема, але не виключно:

- а) прибутки, процент, дивіденди та інші валютні надходження;
- б) фонди, необхідні:

(1) для придбання сировини або допоміжних матеріалів, напівфабрикатів або кінцевої продукції, або

(II) для переміщення основних активів з метою забезпечення безперервності інвестицій;

в) додаткові фонди, необхідні для розвитку інвестицій;

г) фонд для погашення займів;

д) роялті та винагороди;

е) заробітна плата громадян;

ж) надходження від продажу або часткової або повної ліквідації інвестиції.

СТАТТЯ 6

Жодна з Договірних Сторін не вживатиме заходів, що позбавляють прямо або побічно громадян іншої Договірної Сторони їх інвестицій, за винятком наявності наступних умов:

а) заходи вживаються в суспільних інтересах та згідно зчинним законодавством;

б) заходи, що не є дискримінаційними або протилежними до будь-яких зобов'язань, які Договірна Сторона, яка застосовує такі заходи, могла б вжити;

в) заходи, що застосовуються проти справедливої компенсації. Така компенсація представлятиме справедливу ринкову ціну інвестицій, які були заторкнуті в період безпосередньо перед тим, як стало відомо про такі заходи, таким чином, що вони вплинули на цінність інвестицій, і включатимуть проценти по комерційному курсу, встановленому на ринковій основі з моменту, коли були впроваджені заходи, і до моменту розрахунків, та мають бути сплачені для задоволення позивача і бути зроблені переказом без неправомірної затримки в країну, визначену позивачем, у валюті цієї країни або у валюті країни, громадянином якої є позивач, або в будь-якій вільно конвертованій валюті, що прийнятна позивачеві.

СТАТТЯ 7

Громадянам однієї Договірної Сторони, що зазнають збитків по відношенню до своїх інвестицій на території іншої Договірної Сторони в зв'язку з війною або іншим озброєним конфліктом, революцією, надзвичайним національним станом, повстанням, бунтом або заколотом, надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого врегулювання, не менш сприятливий, ніж той, який ця Договірна Сторона надає своїм власним фізичним особам або громадянам будь-якої третьої держави, що з них є

найбільш сприятливим для зазначених громадян.

СТАТТЯ 8

Якщо інвестиції громадянина однієї Договірної Сторони застраховані проти некомерційного ризику згідно з системою, що встановлена законодавством, правилом або урядовим контрактом, будь-яка суброгація страхувальника або перестраховальника по відношенню до прав зазначеного громадянина згідно з умовами такої страховки, визнаватиметься іншою Договірною Стороною.

СТАТТЯ 9

(1) Будь-який спір між кожною з Договірних Сторін та громадянином іншої Договірної Сторони, що стосується інвестицій цього громадянина на території іншої Сторони, вирішуватиметься, по можливості, сторонами спору дружнім шляхом.

(2) Якщо такий спір не може бути врегульований протягом трьох місяців з дати, коли сторона спору запросила дружнього врегулювання, спір буде, на запит зазначеного громадянина, вирішуватися шляхом арбітражу.

(3) У випадку, якщо обидві Договірні Сторони стали членами Конвенції по Врегулюванню інвестиційних спорів між Державою та Громадянами іншої Договірної Сторони від 18 березня 1965 року, спори між кожною з Договірних Сторін та громадянином іншої Договірної Сторони згідно з першим параграфом цієї Статті мають подаватися для врегулювання погоджувальною процедурою або арбітражем до Міжнародного Центру по Врегулюванню Інвестиційних Спорів.

(4) У випадку, якщо зазначена Договірна Сторона не є або ще не стала Договірною Державою Конвенції, згаданої в параграфі (3), спір може, на вибір зазначеного громадянина, переданий також до:

а) Міжнародного Центру по врегулюванню Інвестиційних Спорів, встановленого згідно з Конвенцією, про яку йдеться в параграфі (3) в рамках правил, що обумовлюють додатковий механізм для здійснення судочинства секретаріатом Центру (Додаткові Правила Механізму): або

б) міжнародного арбітражу або ad hoc арбітражного суду, що призначається спеціальною угодою або встановлюється відповідно до Арбітражних Правил Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі. Сторони спору можуть погодитись в письмовій формі змінити ці Правила.

Рішення арбітражу буде остаточним та обов'язковим та набирає чинності згідно з внутрішнім законодавством.

(5) Юридична особа, що має національність однієї Договірної Сторони, та яка до виникнення такого спору була під керуванням громадян іншої Договірної Сторони, для цілей Статті 25 (2) (б) Конвенції, зазначеної в параграфі (3) вище, трактуватиметься як громадянин цієї іншої Договірної Сторони.

(6) Кожна Договірна Сторона при цьому дає свою безумовну згоду щодо представлення спорів до Міжнародного Арбітражу у відповідності до положень цієї Статті.

(7) Ніщо в цій Статті не порушуватиме права сторін спору в будь-якій час врегулювати спір між ними дружнім шляхом.

СТАТТЯ 10

Положення цієї Угоди від дати набрання нею чинності застосовуватимуться до інвестицій, що були здійснені до цієї дати.

СТАТТЯ 11

Кожна Договірна Сторона може запропонувати іншій Стороні провести консультації з будь-якого питання, що стосується інтерпретації або застосування Угоди. Інша Сторона належним чином розглядатиме пропозицію та надасть адекватну можливість для таких консультацій.

СТАТТЯ 12

(1) Будь-який спір між Договірними Сторонами, що стосується інтерпретації або застосування цієї Угоди, який не може бути врегульований в прийнятний відрізок часу шляхом дипломатичних переговорів, буде, якщо Сторони не погодились про інше, на запит однієї із Сторін переданий до Арбітражного Суду, який складається з трьох членів. Кожна Договірна Сторона призначатиме одного арбітра, а два арбітри, призначені таким чином, разом призначать третього арбітра, який буде їх головою, та не є громадянином будь-якої з Договірних Сторін.

(2) Якщо одна з Договірних Сторін не може призначити свого арбітра та не робить цього протягом двох місяців після запиту іншої Сторони зробити таке призначення, остання Сторона може запросити Президента Міжнародного суду зробити необхідне призначення.

(3) Якщо два арбітри не можуть досягти згоди протягом двох місяців після їх призначення щодо вибору третього арбітра, кожна з Договірних Сторін може запросити Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідне призначення.

(4) Якщо у випадках, наведених в параграфах (2) та (3) цієї Статті, Президент Міжнародного Суду Справедливості з тих чи інших причин не може виконати зазначену функцію або якщо він є громадянином однієї з Договірних Сторін, буде запрошено Віце-Президента зробити необхідні призначення. Якщо Віце-Президент з тих чи інших причин не може виконати зазначену функцію чи він є громадянином однієї з Договірних Сторін, найстарший за званням член Суду, який на цей момент вільний та не є громадянином кожної з Договірних Сторін, буде запрошений зробити необхідні призначення.

(5) Арбітраж прийматиме рішення на основі цієї Угоди та інших відповідних угод між двома Договірними Сторонами, правил Міжнародного законодавства та відповідних правил внутрішнього законодавства. Перед тим, як суд прийме рішення, він може на будь-якій стадії судочинства, запропонувати Сторонам врегулювати спір дружнім шляхом. Згадані вище процедури не можуть ущемляти силу суду щодо вирішення спору *ex aequo et bono*, якщо так погодяться Сторони.

(6) Якщо Договірні Сторони не погодились про інше, суд визначає свою власну процедуру.

(7) Суд досягає свого рішення більшістю голосів. Таке рішення буде остаточним та обов'язковим для Сторін.

(8) Кожна Сторона нестиме витрати на члена, призначеного цією Договірною Стороною. Витрати щодо голови, також як і інші витрати, дві Сторони нестимуть в рівних частках.

СТАТТЯ 13

Що стосується Королівства Нідерландів, ця Угода застосовуватиметься до частини Королівства в Європі, в Нідерландських Антілах та Арубі, якщо нотифікація, про яку йдеться в Статті 14, параграф (1), не передбачає інше.

СТАТТЯ 14

(1) Ця Угода набирає чинності в перший день другого місяця, що слідує після дати, коли Договірні Сторони повідомили одна одну письмово, що процедури, які конституційно або юридично вимагаються при цьому у відповідних країнах, виконані, та залишатиметься чинною на період п'ятнадцять років.

(2) Якщо повідомлення про припинення дії не було надано однією з Договірних Сторін принаймні за шість місяців до дати закінчення терміну чинності, ця Угода залишатиметься чинною на період десять років; кожна Договірна Сторона зберігає право припинити дію Угоди принаймні за шість місяців до дати припинення цього періоду чинності, повідомив про це.

(3) Що стосується інвестицій, здійснених до дати припинення дії цієї Угоди, вищезазначені статті застосовуватимуться протягом наступного періоду в п'ятнадцять років з цієї дати.

(4) На протязі періоду чинності, зазначеного в параграфі (2) цієї Статті, Уряд Королівства Нідерланди матиме право припинити дію цієї Угоди окремо по відношенню до частин Королівства.

На посвідчення чого представники, що підписалися нижче, належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Здійснено в двох примірниках в м. Київ
"14" липня 1994 р. українською, голандською та
англійською мовами, всі три тексти є рівно автентичними. У випадку
розбіжностей у тлумаченні, англійський текст матиме переважну силу.

ЗА УРЯД
УКРАЇНИ

О.Сенігев

ЗА УРЯД
КОРОЛІВСТВА НІДЕРЛАНДІВ

R.H. [Signature]

ПРОТОКОЛ

щодо Угоди між Україною та Королівством Нідерландів про сприяння та взаємний захист інвестицій

При підписанні Угоди між Україною та Королівством Нідерландів про сприяння та взаємний захист інвестицій представники, що підписалися нижче, погодилися про таке положення, яке є складовою частиною Угоди:

Зрозуміло, що в рамках статті 2 можуть застосовуватися спеціальні умови згідно з Українським законодавством про придбання прав власності, пов'язаних з приватизацією, концесією та купівлею землі.

ЗА УРЯД
УКРАЇНИ

ЗА УРЯД
КОРОЛІВСТВА НІДЕРЛАНДІВ

